

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci v Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Petry Venclové, Ph.D., a JUDr. Aleše Korejtky ve věci

žalobce: **M. S.**
t. č. ve VTOS ve Věznici Pardubice
X

proti
žalované: **Vězeňská služba České republiky, Věznice Pardubice,**
se sídlem Husova 194, Pardubice
zastoupená advokátkou Mgr. Zuzanou Mládkovou
sídlem 17. listopadu, 530 02 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 5. 2023, č. j. VS-33257-8/ČJ-2023-802132-KŘ,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhá přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalované, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu ze dne 16. 5. 2023, č. j. VS-33257-5/ČJ-2023-802132-KŘ,

kterým byl uložen žalobci podle ust. § 46 odst. 3 písm. g) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu odnětí svobody a o změně souvisejících zákonů, v platném znění (dále jen jako „zákon o výkonu odnětí svobody“), kázeňský trest celodenního umístění do uzavřeného oddílu na 10 dnů nepodmíněně, když porušil § 28 odst. 1 zákona o výkonu odnětí svobody a § 47 odst. 1 vyhlášky č. 345/1999, kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody (dále jen jako „řád výkonu trestu odnětí svobody“). Svou žalobu odůvodnil následujícím způsobem.

2. Žalobce ve své žalobě vytyčil soudu jeden žalobní bod, ve kterém žalobce sporuje správními orgány zjištěný skutkový stav. Žalobce tvrdí, že celá událost tvrzeného porušení povinností žalobce se stala jinak, než tvrdí správní orgány. Žalobce k prokázání svého tvrzení navrhuje vyslechnout odsouzené J. B. a P. V., kteří byli celé události přítomni. Dále navrhnul též vyžádání kamerového záznamu, který musí mít žalovaná k dispozici.
3. Žalovaná ve svém vyjádření odkázala na odůvodnění žalovaného rozhodnutí, na svých závěrech setrvala a navrhla, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
4. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen jako „s.ř.s.“), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.
5. Předně soud považuje za vhodné připomenout, že ačkoliv je povinností orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit, nelze tuto povinnost interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku (ve vztahu k soudům srov. např. odst. 61 rozsudku Evropského soudu pro lidská práva ve věci Van de Hurk v. Nizozemí). Nadto je třeba si uvědomit, že orgán veřejné moci na určitou námitku může reagovat i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní. Tím se s námitkami účastníka řízení vždy - minimálně implicity - vypořádá. Nelze proto bez dalšího uzavřít, že absence odpovědi na ten či onen argument žalobce v odůvodnění žalovaného rozhodnutí (či rozhodnutí soudu) způsobuje nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost. Takovýto přístup by totiž mohl vést zejména u velmi obsáhlých podání až k absurdním důsledkům a k porušení zásady efektivity a hospodárnosti řízení. Podstatné je, aby se správní orgán (či následně správní soud) vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9Afs 70/2008 – 13).
6. Nyní již k samotnému přezkumu.
7. Ze správního spisu vyplývá a mezi stranami ani není sporné, že žalobci byl dne 16. 5. 2023, č. j. VS-33257-5/ČJ-2023-802132-KŘ, byl uložen žalobci podle ust. § 46 odst. 3 písm. g) zákona o výkonu odnětí svobody kázeňský trest celodenního umístění do uzavřeného oddílu na 10 dnů nepodmíněně, když porušil § 28 odst. 1 zákona o výkonu odnětí svobody a § 47 odst. 1 vyhlášky č. 345/1999 (dále jen jako „kázeňský přestupek“). Žalobce se kázeňského přestupku měl dopustit dne 2. 2. 2023 v 10:00 hod v ordinaci MUDr. J. S. na zdravotním středisku Věznice Pardubice, kdy poté, co mu byla odepřena dieta a jiné zdravotní úlevy, měl směrem k zdravotnímu personálu křičet *„Mrdko, zvěrolékaři, ani kočku bych nenechal u tebe ošetřit, chci jejich jména, rakovina stará.“* Za toto své jednání, kterým porušil své povinnosti stanovené zákonem o výkonu trestu odnětí svobody a řádem výkonu trestu odnětí svobody, byl žalobce potrestán kázeňským trestem (viz výše). Žalobce před vydáním rozhodnutí první stupně namítal, že se vše odehrálo v čekárně

zdravotnického zařízení a že užitá slova patřila jinému vězni. Správní orgán však měl vinu žalobce za prokázanou skrze shodné výpovědi MUDr. J. S., Mgr. M. K. a M. H., kteří byli incidentu přítomni. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce stížnost, ve které uvedl v jádru totožnou námitku, jakou vedl v žalobě. Žalovaný však stížnost žalobce žalovaným rozhodnutím zamítl.

8. Podle § 28 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody je odsouzený povinen je výkonu trestu dodržovat stanovený pořádek a kázeň, plnit pokyny a příkazy zaměstnanců Vězeňské služby, pracovat, pokud je mu přidělena práce a není uznán dočasně práce neschopným nebo není po dobu výkonu trestu uznán zdravotně nezpůsobilým k výkonu práce, plnit úkoly vyplývající z programu zacházení, šetrně zacházet se svěřenými věcmi, nepoškozovat cizí majetek, dodržovat zásady slušného jednání s osobami, s nimiž přichází do styku, a i jinak zachovávat ustanovení vnitřního řádu věznice. Dále je povinen dodržovat opatření a pokyny podle zvláštních právních předpisů k zajišťování bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární ochrany.
9. Podle § 47 odst. 1 řádu výkonu trestu odnětí svobody odsouzení jsou ve styku s jinými osobami povinni dodržovat zásady slušného chování užívané v běžném společenském styku. Ve styku se zaměstnancem Vězeňské služby, zaměstnancem státního orgánu nebo jiným občanem zdravit způsobem užívaným v běžném společenském styku, oslovovat je slovy "pane" nebo "paní" s připojením funkce nebo příjmení, jsou-li jim známy, a vykat jim.
10. Podle § 46 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody je kázeňským přestupkem zaviněné porušení zákonem stanovené nebo na jeho základě uložené povinnosti, pořádku nebo kázně během výkonu trestu.
11. Podle § 46 odst. 3 písm. g) zákona o výkonu trestu odnětí svobody je kázeňským trestem celodenní umístění do uzavřeného oddílu až na 20 dnů.
12. Podle závěru obsaženého v usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68, publikovaný pod č. 3014/2014 Sb. NSS) „*v řízení o přestupku postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku.*“
13. V nyní posuzované věci správní orgány podle názoru krajského soudu dostály tomuto požadavku. Podklady, které byly použity ke zjištění skutkového stavu a prokázání viny žalobce, plně postačovaly k vydání rozhodnutí, že se žalobce dopustil zmíněného přestupku, když žalobcem uplatněné námitky nemohly samy o sobě bez dalšího vyvrátit závěry správních orgánů o existenci viny žalobce.
14. Žalobce předně v žalobě tvrdí, že s žalovaným rozhodnutím nesouhlasí, jelikož se událost, při které se měl žalobce dopustit kázeňského přestupku, nestala tak, jak popisuje žalovaný a správní orgán I. stupně. Správní orgán I. stupně vycházel ve svém rozhodování z výpovědi přítomných osob, konkrétně se jednalo o doktora MUDr. J. S., Mgr. M. K. a M. H. (zdravotní sestry), přičemž všichni v řízení o kázeňském k přestupku podali svou výpověď. Výpovědi uvedených osob jsou zaznamenány v úředním záznamu pro podání vysvětlení (č. 1. 20 -22 soudního spisu). Všichni svědci po řádném poučení shodně vypověděli, že byli dne 2. 2. 2023 přítomni na zdravotním středisku Věznice Pardubice, a dále shodně vypověděli, že žalobce poté, co mu byla lékařem MUDr. J. S. odmítnuta

speciální dieta, se začal nevhodně chovat již v ordinaci MUDr. S., a poté, co byl vězeňskou službou vykázán ven zpět do čekárny, křičel nahlas „*Mrdko, zvěrolékaři, ani kočku bych nenechal u tebe ošetřit, chci jejich jména, rakovina stará.*“

15. Tímto způsobem událost popsali po řádném poučení 3 svědci, zaměstnanci zdravotního střediska. Krajský soud v souladu s žalovaným neshledal žádný důvod pochybovat o věrohodnosti výpovědi svědků. Krajský soud neshledal jediný důvod, pro který by snad svědci vypovídali nepravdivě a chtěli tak žalobci uškodit. Svědci jsou zaměstnanci zdravotního střediska a na možném kárném potrestání žalobce tak nemají žádný zájem.
16. Háji-li žalobce svou nevinu argumentem, že na MUDr. S. nekřičel a jeho slova, jak je svědci popsali, byly použity v rozhovoru s jiným vězněm v čekárně, tak taková obhajoba nemůže být účinná. Žalobcem použitá slova „*Mrdko, zvěrolékaři, ani kočku bych nenechal u tebe ošetřit, chci jejich jména, rakovina stará*“ jsou ve svém významu jasnou a cílenou urážkou zdravotnického personálu. Žalobce jako osoba ve výkonu trestu odnětí svobody je povinen dodržovat zásady slušného jednání s osobami, s nimiž přichází do styku, a i jinak zachovávat ustanovení vnitřního řádu věznice. Zdravotnický personál urážky žalobce slyšel velice dobře, jelikož slova žalobce dokázal shodně uvést i ve svých výpovědích, přičemž svědek MUDr. S. dokonce tato slova slyšel i po odchodu žalobce z jeho ordinace do čekárny. Pro porušení zásad slušného chování pak není rozhodné, zda žalobce uráží zdravotnický personál do očí či pouze v jejich přítomnosti. Důležité je, že se žalobce dopustil porušení zásad slušného chování, jelikož velmi nevybíravými slovy se vyjadřoval k práci zdravotnického personálu. Krajský soud tak uzavírá, že byla v řízení před správními orgány dostatečně prokázána vina žalobce ze spáchání výše popsaného kázeňského přestupku.
17. Na těchto závěrech krajského soudu nic nezmění ani žalobcem navrhované výsledky svědků, spoluvězňů J. B. a P. V., a přehrání kamerových záznamů ze zdravotního střediska. Tyto důkazní návrhy žalobce v řízení před žalovaným nenavrl a nedal tak prostor žalovanému se s těmito důkazními návrhy zabývat. Z vyjádření žalovaného však vyplývá, že přehrání kamerového záznamu je objektivně již nemožné, jelikož záznamy ze dne spáchání kázeňského přestupku již byly smazány. Žalobcem navržené výsledky dalších svědků nebyly žalovaným provedeny, jelikož ty ani žalobce nenavrhoval. Krajský soud je však toho názoru, že ani v řízení před soudem by navržení svědci nebyli schopni závěry soudu změnit. Žalobce v první řadě v žalobě ani netvrdí, co přesně by měli navržení svědci prokázat nebo jakými konkrétními tvrzeními zjištěný skutkový stav korigovat. Žalobce v žalobě ani ve svém odvolání nespороval, že slova popsána výše neřekl, pouze obecně tvrdí, že vše bylo naprosto v pořádku nebo že slova použil v konverzaci s jiným vězněm, což mohou prokázat navržení svědci. Tato obecná tvrzení a však nemohou nic změnit na tom, že se žalobce dopustil porušení zásad slušného chování, jelikož velmi nevybíravými slovy se vyjadřoval k práci zdravotnického personálu, což je porušením zákonem stanovené nebo na jeho základě uložené povinnosti, pořádku nebo kázně během výkonu trestu (§ 46 odst. 1 zákona o výkonu trestu).
18. Krajský soud tak přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
19. Protože žaloba nebyla důvodná, musel ji krajský soud zamítnout (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

20. Krajský soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s., jelikož žalovaný s tímto postupem souhlasil a žalobce se ve stanovené lhůtě nevyjádřil.
21. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle zásady úspěchu ve věci zakotvené v § 60 odst. 1 s.ř.s., přičemž neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení neměl a úspěšný žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení vzdal (č. l. 15 soudního spisu.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz

Pardubice 6. září 2023

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu